

စိုးမိုးစာပေ

ဗုဒ္ဓ
စင်တင်သည့်
နတ်သမီး

တစ်ပွင့်သစ် တစ်ပွင့်ဝေ တစ်ပွင့်ကြွေ

Digital Art: Idea Kyaw
& Wai Yan

အခန်း(၁)

“ဟာ တီတီလေးရယ် လုံးဝမဖြစ်နိုင်တာ၊ ဒီလိုဖက်တီးပုပ်ကြီးကို လုံးဝပဲ”

“ဟဲ့ ဒီလောက်မဝပါဘူး၊ လူကထွားနေလို့ ပါ အသက်ကသမီးထက် တစ်နှစ်လောက်ပဲကြီးတာ”

“ဘာ ဒီလောက်ပါကျဲ့ ပုံပေါက်နေတာ မီးလုံးဝမကြိုက်ပါဘူး ”

“ကဲ ဒါဆို ဒီပုံဓာတ်ပုံထဲက လူငယ်လေးကိုရော”

“အင် မှန်ကြောင်ကြီး၊ အသက် ငယ်ငယ်လေး မျက်မှန်ထူကြီးတပ်ထားရမှ တော့ အဘိုးအိုရုပ် ပေါက်နေပြီပေါ့ တီလေးရဲ့ ”

“အဲဒါဆို ဟောဒီပုံထဲက မောင်သက်မျိုးဇော်ကို ကြည့်ပါဦး၊ သမီးလိုပဲ ဆရာဝန်လောင်းလေးပဲ၊ သမီးမိဘတွေနဲ့ လည်း ကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးပြီးသား ”

“ရက်စက်လိုက်တာ တီလေးရယ်၊ ကိုယ့်တူမချောကို ဒီလိုငမောင်ရိုးခြောက်လိုလူနဲ့ ပေးစားရက်သလားဟင်”

“တော်တော့ လရိပ်ဖြူ၊ ဘယ့်နှယ်တော် ငါက တင့်တင့်တယ်တယ် ဖြစ်ပါစေဆိုပြီး ရှာဖွေပေးတဲ့ လူတွေကျတော့ အကြောင်းမျိုးစုံပြပြီး ငြင်းနေတယ်၊ အပြင်မှာ ကျတော့ ရည်းစားတွေမှ လိုပေါက်အောင်ထားနေတယ်၊ ကျုပ်မသိဘူးများ အောက်မေ့နေသလား”

“ဘေးပြောတာမယ့်နဲ့ သွေးပြောတာယ့်တဲ့ တီလေးရဲ့ ”

“အံ့မယ် ကျုပ်က ဘယ်သူပြောတာမှ မယ့်ဘူး၊ ကျုပ်မျက်စိနဲ့ မြင်တာ၊ ဟိုတစ်ရက်က ညည်းနဲ့ အတူ မြို့ထဲမှာ တွေ့လိုက်တာ ဘယ်က ကောင်လေးတုန်း၊ ကဲ ပြော”

“ ဟဲ ဟဲ တီလေးကလည်း အဲဒါသူငယ်ချင်းပါဆို၊ မီးတို့လိုပဲ ဆေး ဝကပဲ၊ တစ်တန်းတည်း သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေတွေ ”

“ထားပါတော့ ညည်းတို့ နှစ်ယောက်ကတည်း မြို့ထဲ ဘာထွက်လုပ်ကြတာလဲပြော”

“သူ့ဘတ်ဒ်ဒေးပို့ မီးကိုလိုက်ကျွေးတာ၊ မွေးနေ့ဒါနမြှောက်အောင် စားပြီးတော့ မီးက မွေးနေ့လက်ဆောင် ပြန်ဝယ်ပေးလိုက်တယ် ဒါပဲလေ ”

“ပြောလိုက်ရင်တော့ အကြောင်းပြချက်တွေနဲ့ ချည်းပဲ ဒီမယ်လရိပ်ဖြူ ညည်းငါ့စကား နားမထောင်ရင်တော့ ညည်းမိဘတွေ ဆီ ငါအကြောင်းကြားလိုက်မှာ ပဲနော် ”

ဒေါ်ခင်မာလာမြိုင်ဆိုတော့ လရိပ်ဖြူ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးစုကာ မျက်မှောင်လေးကုတ်လို့ မကျေမနပ်ကြည့်သည် ။

“တီလေးက ရိပ်ကိုမခေါ်ထားချင်ဘူးပေါ့ ဟုတ်လား”

“ကျပပ် မှာ သံယောဇဉ်တွေမတွယ်ချင်လို့ အပျိုကြီးလုပ်နေတာ၊ ညည်းနဲ့ ကြမှ ဟိုပူရ ဒီပူရနဲ့ ဖြစ်နေတာ ညည်းအသိဆုံးပါအေ”

“တီလေး သမီးကိုချစ်တာ သမီးသိတာပေါ့၊ ဒါကြောင့်လည်း ဒက်ဒီနဲ့ မာမီတို့ နောက် လိုက်မသွားဘဲ တီလေးနဲ့ အတူနေခဲ့တာပေါ့ တီလေးရဲ့ ၊ ရိပ်က မိဘတွေထက်တောင် တီလေးကိုချစ်တာ”

စူပုပ်ပုပ် နှုတ်ခမ်းလေးတွေ ချက်ချင်းပြီးလို့ လရိပ်ဖြူ ဒေါ်ခင်မာ လာနံဘေးကို သုတ်ခနဲရောက်သွားခဲ့သည်။ ။ ဝဖိုင့်ဖိုင့် ဒေါ်ခင်မာလာမြို့ င် ခန္ဓာကိုယ်ကို ပွေ့ဖက်ရင်း မူနွဲ့နွဲ့လေးဆိုတော့

“အင်း အဲဒီပြောလေးတွေနဲ့ ပဲ ညည်း ကျုပ်ကိုအနိုင်ယူနေတာ မဟုတ်လား”

“အာ တီလေးကလည်း တကယ်ချစ်လို့ တီလေးကို မခွဲနိုင်လို့ တီလေးအနားမှာ နေနေတာပေါ့၊ ဒါကိုတောင် တီလေးက ရိပ်ကို ယောက်ျားပေးစားဖို့ ကြံစည်နေတယ်၊ တီလေးအနားမှာ မနေစေချင်လို့ လာ”

“သမီးကို အိမ်ထောင်ပြုစေချင်နေတာ တီလေးအနားမှာ အမြဲတမ်း ရှိအောင်လိုပေါ့ သမီးရယ် ”

“ဘယ်လို တီလေး အခုလည်း တီလေးနားမှာ ရိပ်ရှိနေတာပဲ ဥစ္စာ”

“အခုရှိနေပေမယ့် သမီးလေးကျောင်းပြီးလို့ ဆရာဝန်ဖြစ်သွားရင် သမီးဒက်ဒီနဲ့ မာမိက ဟိုကိုခေါ်ကြမှာ ပဲ၊ သမီး ဒီမှာ အိမ်ထောင်ရက်သားကျသွားပြီဆိုရင် သူတို့ ခေါ်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒါကြောင့် တီလေးက သမီးလေးမိဘတွေ စိတ်ချလက်ချရှိအောင် သင့်တော်တဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်နဲ့ အိမ်ထောင်ပြုစေချင်တာပေါ့ကွယ်”

လရိပ်ဖြူ နှာခေါင်းလေးရှုံ့ ပခုံးလေးတွန့်ပြလိုက်ရင်း

“သမီးက တီလေးကို အပျိုကြီးလုပ်ပြီး တီလေးအနားမှာ ပဲ အမြဲတမ်းနေမှာ ”

“အပြောမကြီးပါနဲ့ မိရိပ်လေးရယ်၊ မတော်တရော်တွေနဲ့ တွေ့သွားမှ တီလေးရင်ကျိုးမယ်၊ ပြီးတော့ အစ်ကိုတို့ အစ်မတို့ ကလည်း တီလေးကို

ပဲ ဝိုင်းအပြစ်တင်ကြမှာ ၊ ဒါကြောင့် တီလေးစိုးရိမ်နေတာပေါ့ကွယ်”

“အပျိုကြီးပီပီ တီလေးက သိပ်အစိုးရိမ်ကြီးတာပဲ၊ စိတ်ချ ရိပ်ကတိ ပေးတယ်နော်၊ ရိပ်သဘောကျတဲ့ ယောက်ျားတွေ့ပြီဆိုတာနဲ့ တီလေးကို ဖွင့်ပြောမယ်၊ တီလေးလေ့လာနိုင်အောင် ကြိုအသိပေးမယ်၊ တီလေးသဘောမတူဘဲ ရိပ်လက်မခံဘူး တီလေး ယုံလိုက်”

ရဲရဲဝံ့ဝံ့ကြီး ကတိပေးစကားဆိုနေတော့ ဒေါ်ခင်မာလာမြိုင် ရင်ထဲက အပူတွေလျော့ကာ ကျေနပ်နေပြန်သည် ။

“တီလေးက ကိုယ့်တူမချောလေးကို စိုးရိမ်လို့ ပေါ့ကွယ်၊ ယောက်ျားမယူဘဲ တီလေးလို အပျိုကြီးလုပ်နိုင်တယ်ဆိုရင် ပိုတောင်ကောင်းသေးတယ်”

“ဘာလို့ မလုပ်နိုင်ရမှာ လဲ တီလေးရဲ့ ၊ ယောက်ျားတွေများ အထင်မကြီးပါဘူးနော်၊ ကျောင်းမှာ နေ့တိုင်း အရိပ်လိုလိုက်ပြီး ခိုတွေလို တညီးညီးလာလုပ်ပြနေတာ စိတ်ကုန်စိတ်ညစ်လွန်းလို့ ပါ”

“ဟော တွေ့လား၊ အဲဒါတွေကို စိတ်မချတာ၊ ဘယ်ကယောက်ျားတွေက သမီးနောက် လိုက်ကပ်နေတာလဲ၊ တီလေးကို ပြောစမ်း”

“တီလေးကလည်း ကျောင်းကကျောင်းသားတွေပေါ့”

“သွားပြီး စိတ်မဝင်စားလိုက်နဲ့ နော် သမီးလေး၊ ကိုယ့်ပညာရေးက အရေးကြီးတာ မမေ့နဲ့ ၊ ဆေးကျောင်းသူဆိုတာ စာအုပ်နဲ့ မျက်နှာ ကပ်နေမှ တော်ကာကျတာ”

“ဟုတ် လုံးဝပဲ၊ သမီးကျောင်းချိန် နီးနေပြီ ၊ ရေချိုးခန်းဝင်လိုက်ဦးမယ်နော် တီလေး”

လရိပ်ဖြူ အဒေါ်ဖြစ်သူပါးလေးကို ရွတ်ခနဲနမ်းကာ အနားကသုတ်ခ

နဲ ထပြေးသွားတော့ ဒေါ်ခင်မာလာ ပြုံးပြုံးကြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ရပြန်သည်။ ။

စတုတ္ထနှစ် ဆေးကျောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည့်တိုင် သမီးလေးသည် သူမအတွက် ပီဘီကလေးငယ်တစ်ယောက်ပမာ ဖြစ်နေဆဲ ဖြစ်၏။

ငယ်စဉ်ကတည်းက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေထဲမှာ နစ်မြုပ်နေသော မိရင်းဖရင်းနှစ်ဦးထက် သူမအပေါ်ခင်တွယ်နေသော တူမလေးလရိပ်ဖြူ ။

လရိပ်ဖြူ ကိုးတန်းကျောင်းသူ ဘဝမှာ မိဘနှစ်ပါးက အမေရိကားမှာ အ လုပ်သွားလုပ်ကြသည် ။ ပညာရေးတစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် သမီးလေးကို အဒေါ်ဖြစ်သူလက်ထဲ အပ်ခဲ့ကြသည် ။

သမီးလေးဖခင် သူမအစ်ကို၏ စိတ်ကူးက တိုင်းတစ်ပါးမှာ နှစ်နှစ်တန်သည် သုံးနှစ်တန်သည် အလုပ်လုပ်စီးပွားရှာမည်။ ပြီးလျှင် မြန်မာပြည်ပြန်လာကာ မိသားစုနေထိုင်မည်။

နောက်ပိုင်းကျမှ စိတ်ကူးပြောင်းကာ ဟိုမှာ ပဲ အခြေချတော့မည်ဟု ဆိုလာသည် ။

“ဒီမှာ အစ်ကိုတို့ အခြေကျအောင် စီစဉ်ပြီးပြီ ညီမလေး။ သမီးဆယ်တန်းအောင်တာနဲ့ ညီမလေးနဲ့ သမီးပါ ဒီကိုလာခဲ့ကြ အစ်ကိုတို့ အားလုံး ဒီမှာ နေထိုင်ဖို့ စီစဉ်ပြီးပြီ”

ကိုယ့်မြေ ကိုယ့်တိုင်းပြည်ကိုစွန့်ကာ ရေခြားမြေခြားမှာ မနေလိုသော သူမက ယတိပြတ်ပဲ ငြင်းလိုက်သည် ။

“ဟင့်အင်း ညီမကတော့မြန်မာပြည်မှာ သေတဲ့ အထိ နေချင်တယ် အစ်ကို၊ လက်ရှိလည်း ဘာမှ ပူပန်စရာမရှိဘူးလေ၊ ညီမအလုပ်အကိုင်

ကို စွန့်ပြီးတော့မလာချင်ပါဘူး ”

“ဘာဖြစ်လို့ အထက်တန်းပြဆရာမအလုပ်ကို ခင်တွယ်နေရတာလဲ ညီမလေးရယ်၊ သမီးလေးနဲ့ သာ အတူလာခဲ့စမ်းပါ။ အစ်ကိုတို့ ဒီမှာ အားလုံးအဆင်ပြေတယ်၊ နေထိုင်မှုအဆင့်အတန်းကအစ အားလုံးသာ လွန်းပါတယ်”

“ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး အစ်ကို၊ ကိုယ့်လူမျိုးယဉ်ကျေးမှုနဲ့ လည်း မကိုက်ညီတဲ့ နေရာမှာ အစ်ကိုတို့ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ နေချင်ရတာလဲ”

“အစ်ကိုတို့ စီးပွားရေးက ဒီမှာ အခြေကျနေပြီ ညီမလေးရဲ့ ၊ ဝင်ငွေ၊ လူနေမှုအဆင့်အတန်း အပုံကြီးကွာတယ်၊ အဓိကက စီးပွားရေးကြောင့် ပဲ ဒါကြောင့် အစ်ကိုဆုံးဖြတ်လိုက်တာ”

တကယ်ဆို မိဘတွေ ချန်ထားရစ်ခဲ့သောအမွေကလည်း သူမတို့ မောင်နှမနှစ်ဦးအတွက် ပူပန်စရာမရှိပါ။ ပြီးတော့ သူကအပျိုကြီးတစ်ယောက်သမား။ အနာဂတ်အတွက် ဘာမှ မလိုအပ်ပါ။

နောက်ဆုံးကုန်ကုန်ပြောရလျှင် လောကကြီးထဲမှာ သူမမရှိတော့ရင် သူမအတွက် ပိုင်ဆိုင်သမျှ အစ်ကိုရဲ့ သမီး လရိပ်ဖြူအတွက်ပဲ ကျန်ရစ်ခဲ့မှာ ဖြစ်သည် ။

တစ်ဦးတည်းသော သမီးဖြစ်သူ လရိပ်ဖြူအတွက် အစ်ကိုမှာ ပူပန်စရာမရှိတာ သေချာသည် ဒါကို ဘာကြောင့် အစ်ကိုလောဘစိတ်တွေ တက်နေရသည် ကိုလည်း သူမမစဉ်းစားတတ်ခဲ့ပါ။

သူမဘက်ကတော့ ယတိပြတ်ပဲ ငြင်းဆိုခဲ့သည် ။ မည်မျှအထိပြည့်စုံချမ်းသာပါစေ အမိမြေက မခွာချင်။ အကျင့်စရိုက်၊ ယဉ်ကျေးမှု ဘာတစ်ခုမှ မတူသောသူတွေအလယ်မှာ အထီးကျန်စွာနဲ့ မရှင်သန်ချင်ပါ။

“ကောင်းပြီလေ၊ ညီမလေး ဆန္ဒမရှိဘူးဆိုလည်း မလာနဲ့ ပေါ့၊ အစ်ကိုကတော့ ဆုံးဖြတ်ပြီးနေပြီ၊ သမီးလေးကိုတော့ ဆယ်တန်းပြီးမှ ပဲ ခေါ်ဖို့ စီစဉ်မယ်၊ ညီမလေးပဲ စောင့်ရှောက်ထားပေးပါ”

လောကထဲမှာ တစ်ဦးတည်းရှိသော ညီမဖြစ်သူကိုသာမက သမီးကိုတောင် သံယောဇဉ်ဖြတ်ထားနိုင်သော အစ်ကိုတို့ ဇနီးမောင်နှံစိတ်ဓာတ်ကို သူမနားလည်ရခက်ဖြစ်ရသည်။ ။

သည် လိုနှင့် သမီးလေးရိပ်တစ်ယောက်သာ သူမအနားမှာ ရှိခဲ့ရတော့သည်။ ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက သူမလက်ပေါ်မှာ အနေများ၍ အချစ်ပိုခဲ့ရသောသမီးလေးမှာ သူမ၏ တစ်ပင်တည်းသော နှောင်ကြိုးဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ။

“တီလေး မနေ့က ဒက်ဒီဆီက ဖုန်းလာတယ်”

“ဟုတ်လား သမီးကို ဘာတွေပြောသေးလဲ”

“ဆယ်တန်းစာမေးပွဲပြီးတဲ့ နွေရာသီကျရင် ဒက်ဒီနဲ့ မာမီအိမ်ကိုပြန်လာမယ်တဲ့၊ သမီးကို အမေရိကားလိုက်ဖို့ ပြင်ဆင်ထားပါတဲ့”

သူမ ကြိုတင်မျှော်လင့်ထားသော ပြဿနာဖြစ်ပေမယ့် သမီးလေးကို ခွဲရမည်ဟူသောအသိက ရင်ကို လစ်ဟာဝမ်းနည်းစေတာ သံယောဇဉ်ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ။

“ဟင် တီလေး မျက်ရည်တွေကျနေတယ်”

“သမီးလေးနဲ့ ခွဲရတော့မှာ ကို တွေးမိတိုင်း တီလေးအမြဲတမ်း မျက်ရည်ကျဝမ်းနည်းမိလို့ ပါ သမီးလေးရယ်”

“တီလေးကို ခွဲသွားမယ်လို့ ရိပ်ပြောမိလို့ လား၊ ဖုန်းထဲမှာ တောင် ဒက်ဒီတို့ ကို အပြတ်ပြောထားတယ် လုံးဝမလိုက်ချင်ဘူးလို့”

“သမီးရယ် သမီးမိဘတွေက ဘယ်လက်ခံမှာ လဲ၊ သူတို့ ခမျာ တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေးပဲရှိတာကို”

“သမီးကိုတကယ်ချစ်တာဆို သမီးအနားမှာ ပဲရှိနေသင့်တာပေါ့၊ အခုတော့ ဟိုးအဝေးကြီးမှာ သွားအလုပ်လုပ်နေတာ၊ သမီးမယုံပါဘူး”

“ဒီလိုလည်း မပြောပါနဲ့ ကွယ်၊ သူတို့ အလုပ်လုပ် စီးပွားရှာနေတာ သမီးလေးအတွက်ပဲပေါ့၊ ဒါကိုတော့ သမီးနားလည်သင့်ပါတယ်”

“ဟင့်အင်း လုံးဝနားမလည်ချင်ပါဘူး၊ ပြီးတော့ တီလေးကိုလည်း မခွဲနိုင်ပါဘူး၊ ဒက်ဒီတို့ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ခေါ်ခေါ် ရိပ်ကတော့မလိုက်ဘူးယို”

ဆယ်တန်းစာမေးပွဲ ပြီးဆုံးသည့် နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်မှာ လရီဝဲဖြူ မိဘတွေ မြန်မာပြည်ကိုပြန်လာကြသည်။ ။

“သမီး မလိုက်နိုင်ဘူး ဒက်ဒီ၊ တီလေးကိုမခွဲနိုင်ဘူး”

“သမီး တီလေးကိုပါလိုက်ဖို့ ဒက်ဒီခေါ်တယ်၊ သူကမှ မလိုက်ချင်ဘဲ၊ ဒက်ဒီက မိသားစုအားလုံး ဟိုမှာ ပဲ အခြေချနေထိုင်ချင်တာ”

“သမီးနဲ့ တီလေးက မြန်မာပြည်မှာ ပဲနေချင်တာ၊ ဒက်ဒီနဲ့ မာမီတို့ ဒီမှာ ပဲ အပြီးပြန်နေရင် ဘာဖြစ်မို့လဲ”

လရီဝဲဖြူ စကားကြောင့် ဦးမင်းထက်ဆွေပြီးသည် ။ ကလေးတစ်ယောက်လို မကျေနပ်လေးဆိုနေသော သမီးကို ဒေါ်ပန်းရိပ်ဖြူဖွဖွလေးဖက်ကာ နဖူးပြေပြေပေါ်မှ ဆံနွယ်လေးတွေကို တယုတယသပ်တင်ပေး၏။

“မာမီတို့ လုပ်ငန်းတွေက ဟိုမှာ အခြေကျခိုင်းမာနေပြီ သမီးရဲ့ ၊ ဒါကြောင့် ဟိုမှာ နေဖြစ်အောင် စီစဉ်လိုက်ရတာပါ၊ သမီးလေးကိုခွဲရ

တာလည်း မာမိတို့ လွမ်းလှပြီလေ”

“သမီးကတော့ ဒက်ဒီတို့ မာမိတို့ နဲ့ ဟောဒီအိမ်ကြီးမှာ ပဲနေချင်တယ်၊ အမေရိကားကို လုံးဝမလိုက်ဘူးနော်”

“မလိုက်မဖြစ်ဘူး သမီး၊ ဒက်ဒီတို့ စီးပွားရှာနေတာ သမီးအတွက်ပဲ၊ သမီးအနာဂတ်အတွက် စီစဉ်နေတာကို နာခံရမယ်သမီး၊ ဒက်ဒီတို့ ဒီမှာ ဆယ်ရက်လောက်ပဲ အချိန်ရတယ်၊ ဗီဇာကိစ္စ အမြန်စီစဉ်ပြီးသွားကြရမှာ ၊ သမီးလိုက်ဖို့ ပြင်ဆင်ထားတော့၊ မြန်မာပြည်ကိုလွမ်းရင် တစ်ခါပြန်ခွင့် ဒက်ဒီခွင့်ပြုမယ်သမီး၊ ကျန်တာဘာမှ ထပ်မပြောနဲ့ တော့”

ပြတ်သားလွန်းသော ဒက်ဒီစကားအဆုံးမှာ ရိပ်ရင်ထဲမှာ လှိုက်ဖိုဝမ်းနည်းလာကာ မျက်ရည်တွေ လိမ့်ဆင်းလာရသည် ။

“အို သမီးလေးငိုနေတယ်”

“ဒက် ဒက်ဒီတို့ မတရားဘူး ၊ အဟင့် ဟင့်”

ရှိုက်သံတွေနှင့် ဆိုရင်း ရင်ခွင်ထဲရုန်းထွက်ပြီး အခန်းထဲပြေးသွားသော သမီးလေးကို ဒေါ်ပန်းရိပ်ဖြူ ငေးကြည့်နေမိသည် ။

“သမီးလေး ဝမ်းနည်းသွားပြီ ထင်တယ် ကို”

“မတတ်နိုင်ဘူး ပန်း၊ ဒီလိုမှ ဇွတ်မခေါ်ရင် မဖြစ်တော့ဘူးလေ၊ ဟိုရောက်တော့လည်း အသားကျအဆင်ပြေသွားမှာ ပေါ့ကွာ”

ဦးမင်းထက်ဆွေ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးထင်ခဲ့မိသည် က အမှားဖြစ်ခဲ့သည် ။

သုံးပတ်တိတိ အခန်းအောင်းကာ သွေးအေးဆန္ဒပြသော လရိပ်ဖြူကြောင့် အားလုံး စိတ်ဆင်းရဲသွားခဲ့ကြရသည် ။

နောက်ဆုံး လရိပ်ဖြူ အားပြတ် သတိလစ်သွားသည့် အထိ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ။

သည် တော့မှ ဆရာဝန်ကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ကာ သမီးအခန်းတံခါးကို ရိုက်ဖျက်ဝင်ခဲ့ကြသည်။ ။

“ စိတ်ထိခိုက်ပြီး သတိလစ်သွားတာပါ။ လူငယ်ဆိုတော့ ခံစားတတ်တဲ့ စိတ်နှလုံးသားက နုနယ်တယ်လေ။ ချောမော့ပြီး အစာတော့စားအောင်ကျွေးပါ။ အားပြတ်လဲသွားရင်မကောင်းဘူး။ ”

မိသားစုဆရာဝန်စကားကြောင့် ဒက်ဒီနှင့် မာမီတို့ စိတ်လျော့လိုက်ကြရသည်။ ။

“ သမီးလေး မလိုက်ချင်သေးဘူးဆိုလည်း ဒက်ဒီတို့ မခေါ်သေးပါဘူး။ ဒီလိုလုပ် သမီးဘွဲ့ရတဲ့ အထိ ဒီမှာ ပဲ ပညာသင်ပြီးနေ၊ ကျောင်းပြီးရင်တော့ ဒက်ဒီတို့ ဆီမှာ လာနေရမယ်နော်။ ဒက်ဒီတို့ ဆီမှာ လည်း သမီးလေးတစ်ယောက်ပဲရှိတာ။ သမီးလေးနဲ့ နေချင်သေးတာပေါ့ သမီးရယ် ”

“ဒက်ဒီ တကယ်ပြောတာနော်၊ သမီးဒီမှာ ပဲ တီလေးနဲ့ ဘွဲ့ရတဲ့ အထိ ဆက်နေခွင့်ပြုတယ်နော် ”

“ ခွင့်ပြုပါတယ် သမီးရယ်။ ခွင့်ပြုပါတယ်ကွာ ”

သည် လိုနှင့် လရိပ်ဖြူ မြန်မာပြည်မှာ ပဲ ဆက်နေခွင့်ရခဲ့သည်။ ။

ဆယ်တန်းအောင်ပြီး ဆေးကျောင်းတက်ခွင့်ရတော့ တူဝရီးနှစ်ယောက် ပျော်ရွှင်ကြရသေးသည်။ ။

“ တီလေး ဝမ်းမသာဘူးလားဟင်။ ဆရာဝန်ဘွဲ့ရမှ ဆိုတော့ ခုနစ်နှစ်တောင် ဒီမှာ ဆက်နေခွင့် ရိပ် ရဦးမှာ ”

“ ဝမ်းသာပါတယ် သမီးရယ် ၊ ဒါပေမဲ့ အချိန်တန်ရင် သမီးလေး တီလေးကို ခွဲသွားဦးမှာ ပါ ၊ အဲဒီကျရင် တီလေးတစ်ယောက်တည်းပဲ ကျန်ရစ်ခဲ့ရမှာ ပါကွယ် ”

“ ဘယ်တော့မှ ဖြစ်မလာစေရဘူး ။ တီလေးကိုကော မြန်မာပြည်ကို ပါ ရိပ်မခွဲဘူး ၊ တစ်နည်းနည်းနဲ့ ပဲ ဒီမှာ ဆက်နေခွင့်ရအောင် ကြိုးစားဦးမှာ ပါ”

“ ဒီတစ်ခါတော့ သမီးဒက်ဒီတို့ လက်ခံမယ်မထင်ဘူး ”

“လက်ခံရမှာ ပေါ့၊ လက်ခံရအောင် ရိပ် လုပ်ပြမှာ ၊ ဒက်ဒီနဲ့ မာမီကို မြန်မာပြည်ပြန်လာအောင် သမီးစည်းရုံးပြမယ် ၊ တီလေးစောင့်ကြည့် ”

လရိပ်ဖြူက ယုံယုံကြည်ကြည်လေးဆိုခဲ့သည် ။ သူကလည်း သမီးလေးစကားအတိုင်း အရာအားလုံးဖြစ်လာပါစေဟု ဆုတောင်းခဲ့မိသည် ။ တစ်နှစ်လျှင်တစ်ကြိမ်လောက် မြန်မာပြည်က သမီးဖြစ်သူထံ အလည်ရောက်လာတတ်သည့် မိဘတွေက ရောက်လာတိုင်းလည်း နားချသိမ်းသွင်းတတ်သည် ။

“သမီးလေး တကယ်တော်တယ်၊ သမီး အမေရိကားမှာ ကျောင်းတက်ပါလား၊ ဒက်ဒီ စီစဉ်ပေးမယ်လေ ”

“ဟုတ်တယ် သမီး၊ သမီးဝါသနာပါတဲ့ ဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာဘွဲ့တစ်ခုရအောင် မာမီတို့ ပံ့ပိုးပေးမယ် ၊ သမီးလေးနဲ့ အတူနေခွင့်ကို မာမီလည်း မျှော်လင့်နေတယ် သမီးလေး ”

“သမီးက မြန်မာပြည်မှာ ဆရာဝန်ဘွဲ့ပဲလိုချင်တာ သမီးရဲ့ ၊ သမီးအတွက် မာမီတို့ စီးပွားရှာနေတာဆိုရင် လုံလောက်ပါပြီ၊ သမီးအတွက် ဘာမှ မလိုပါဘူး၊ ဒက်ဒီနဲ့ မာမီ သမီးအနားကိုပြန်လာပါစေလို့ ပဲ သမီး

ညတိုင်း ဘုရားရှိခိုးပြီးဆုတောင်းတယ်။ ဒက်ဒီနဲ့ မာမီကို အနားမှာ ထားပြီး သမီးက တဝကြီး စောင့်ရှောက်ပြုစုချင်တာလေ ”

“ အောင်မြင်ခိုင်မာတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးကို အလွယ်တကူဖျက် လို့ မဖြစ်ဘူး သမီးရယ်၊ ဒီအခြေအနေရောက်အောင် သမီးဒက်ဒီ ဘယ် လောက်ကြိုးစားခဲ့ရသလဲဆိုတာ မာမီ အသိဆုံးလေ ”

“သမီးဒက်ဒီတို့ ဆီက လိုချင်တာ ငွေကြေးဥစ္စာမနေ မဟုတ်ဘူး ၊ မေတ္တာတရားပဲ ၊ သမီးနဲ့ အတူ အရိပ်လိုရှိနေတဲ့ မေတ္တာတစ်ခုပဲလိုချင်တာ ပါ မာမီရယ် ”

လရိပ်ဖြူစကားကြောင့် မာမီမျက်ရည်ဝဲကာ လရိပ်ဖြူကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ပွေ့ဖက်နမ်းရှုပ်သည် ။

ဒက်ဒီတော့ကတော့ တွေ့တွေ့ငေးငေးကြီး ငေးကြည့်ကာ ကျောက်ရုပ်ကြီးပမာ ငြိမ်သက်လို့ နေခဲ့သည် ။

အဒေါ်တစ်ယောက်ဖြစ်သော သူမတောင် သမီးလေးရိပ်ကို သံယောဇဉ်ကြီးမား နှောင်တွယ်နေသေးလျှင် သွေးရင်းချာ မိဘတွေနှလုံးသား ကိုလည်း ခံစားသိမြင်နိုင်ပါသည် ။

သမီးလေးကို အစ်ကိုတို့ ချစ်ခင်ကြမှာ သိပ်ကိုသေချာသည့် ကိစ္စ ဖြစ်ပါသည် ။

သမီးလေးဆုတောင်းသလို မိသားစုတွေ စုံညီစွာ နေထိုင်ခွင့်ရခဲ့လျှင် ဘယ်လောက်ကောင်းမည်လဲ။

သူမ တောင့်တသလို အစ်ကိုစိတ်တွေ ပြောင်းလဲမလာခဲ့လျှင် တစ်နေ့ကျသမီးလေးကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးလိုက်ရတော့မည်လား ။

တွေးမိတိုင်း စိုးရိမ်ပူလောင်စွာနဲ့ သူမနေထိုင်လာခဲ့ရသည် က သမီး

လေး လရိပ်ဖြူ စတုတ္ထနှစ်ဆေးကျောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပြီး သူမလည်း အထက်တန်းပြဆရာမဘဝက အနားယူခဲ့သည် အထိ။

“တီလေးရေ ရိပ် ကျောင်းသွားတော့မယ်နော် ”

လွယ်အိတ်လေးလွယ်ကာ ထွက်လာရင်းဆိုသည့် သမီးလေးအသံကြားမှ သူမအတွေးလှိုင်းထဲက ရုန်းထွက်နိုင်တော့၏။

အနီရဲ့ရဲ ရယ်ဒီမိတ် တီရှပ်အင်္ကျီလေးနှင့် လိုက်ဖက်စွာ အနီရောင်လှိုင်းရိပ်ထဘီလေးကို ဝတ်ဆင်ထားသော သမီးအလှက ထင်ရှားပေါ်လွင်နေ၏။ နုဖပ်သော မျက်နှာလေးက ပေါင်ဒါလေးဖို့ ကာ ပန်းနုရောင်နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးပါးပါးလေး တင်ထားရုံနှင့် ပြည့်စုံနေလေသည် ။

“ကားကို အရမ်းမမောင်းနဲ့ နော် သမီး၊ ညနေလည်း စောစောပြန် သူငယ်ချင်းအိမ် လျှောက်လိုက်မသွားနဲ့ ဦး ”

“ အင်း တီလေးရဲ့ ၊ ဓာတ်ပြားဟောင်းကြီးကလည်း ရိပ်ကိုကလေး ကျနေတာပဲ၊ နေ့တိုင်း မှာ မဆုံးတော့ဘူး ”

“ ဟဲ့ သမီးက ကလေးပဲလေ၊ စိုးရိမ်လို့ မှာ ရတာပေါ့ ”

“ကလေးလေးမဟုတ်တော့ဘူး တီလေးရဲ့ ၊ သမီးအသက် နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်တောင်ရှိပြီ၊ ရည်းစားထားချင်တောင် ထားလို့ ရပြီ ၊ အဟင်း ဟင်း ”

“ မိရိပ်နော် ပြောင်ချော်ချော်မလုပ်နဲ့ ၊ ဘာစကားပြောတာလဲ ”

“ တီလေးကလည်း ချစ်လို့ စတာပါ ”

“ဒါ စ စရာလား၊ အေးနော် ရည်းစားထားတယ် သတင်းကြားတာနဲ့ ကျုပ်သဘောကျတဲ့ ကောင်လေးနဲ့ စေ့စပ်ထားလိုက်မှာ ပဲ ”

“ဟင် စောစောကပြောတော့ ရိပ်ကို ကလေးပဲရှိသေးတယ်ဆို၊ အခု တော့ ယောက်ျားပေးစားချင်နေပြန်ပြီလား ”

“ ကျုပ်စကားနားမထောင်ရင် စီစဉ်ရမှာ ပဲ ”

“တီလေး စကားကိုပဲ မြေဝယ်မကျ နားထောင်ပါ့မယ်၊ ယောက်ျား ပေးစားမယ်ဆိုတဲ့ အသံတော့ မကြားပါရပါစေနဲ့ ၊ ကဲ သမီးသွားတော့မယ် ၊ တဲ့တာ တီလေးရေ ”

“ ဟဲ့ ဟဲ့ ကားကို အရမ်းမမောင်းနဲ့ နော် ”

ဆင်ဝင်အောက်မှာ ရပ်ထားသော ကားလေးပေါ် တံခါးဖွင့်တက်ရင်း ရိပ် ခေါင်းလေးပဲ ညှိတ်ပြလိုက်သည် ။

ကားကလေး ငြိမ့်ခနဲ မောင်းထွက်တော့ လက်ကလေးထောင်ပြကာ တဲ့တာပြ နှုတ်ဆက်သွားသေး၏။

တကယ့်ကောင်မလေး၊ ကလေးငယ်လေးလို အပြစ်ကင်းပြီး ချစ်စရာကောင်းသည် ။ ဒါကြောင့်လည်း ဝမ်းနဲ့ လွယ်မွေးထားတာမဟုတ်ပေမယ့် သူမမှာ အသည်းလှုပ်မတတ် ချစ်နေခဲ့ရတာလေ။

သံယောဇဉ် နှောင်ကြိုးတွေကို ကြောက်လို့ အပျိုကြီးလုပ်ကာ ရှောင်တိမ်းခဲ့မိတဲ့ ဒေါ်ခင်မာလာ။ သည် တူမလေးတစ်ယောက်ကြောင့် ပူပန်စိတ်တွေ စိုးရိမ်စိတ်တွေ ခံစားပိုင်ဆိုင်နေရ၏။

ဘယ်ဘဝက ဝဋ်ကြွေးလဲတော့မသိတော့။

အခန်း(၂)

“ ဒုန်း ”

“ ခွမ်း ”

ပလာဇာအဝင်ဝ တံခါးဆီသို့ လှမ်းလျှောက်နေမိဆဲ ရိပ် ခြေလှမ်း
တွေ တုံ့ခနဲရပ်သွားရသည်။ ။ ရိပ် ဦးခေါင်းလေးကလည်း သမင်လည်ပြ
န် နောက်လှည့်ကြည့်မိပြီး ဖြစ်သွားခဲ့လေသည်။ ။

“ ဗုဒ္ဓေါ ”

ရိပ် နှုတ်ဖျားက အသံလေး တိုးထွက်မိသည် အထိ ထိတ်လန့်ရေရွ
တ်မိရင်း ခြေလှမ်းတွေကလည်း ရပ်ထားခဲ့သော ကားလေးဆီသို့
အပြေးတစ်ပိုင်းလေး လှမ်းလာခဲ့မိသည်။ ။

ကားစတင်း နေရာလွတ်မှာ အသေအချာ ပါကင်ထိုးပြီး ရိပ် ရပ်ခဲ့
တာပဲဖြစ်သည်။ ။ ဒါကိုမှ အနောက်က MARK II ကားနက်ကြီးက အနောက်က
မညာမတာ ဝင်ဆောင့်ထားခြင်း ဖြစ်၏။

ရိပ်ရဲ့ စူပါရဖ်ကားနီလေး၏ နောက်မီးလုံးနှစ်လုံး
ကြေမွအက်ကွဲသွားပုံက မြင်ရက်စရာတောင်မရှိပါ။ ကိုယ့်ဘက်က မှား
ယွင်းတာ မဟုတ်ပေမယ့် တီလေးသိလျှင် နားပူမတတ်ကြားရဦးမည့်
ဆူညံပူညံသံလေးတွေကို တွေးမိရုံနှင့်ပင် ရိပ်စိတ်တွေ ညစ်ညူးရှုပ်ထွေး
ကုန်၏။

“ ကျုပ် တောင်းပန်ပါတယ် ၊ လွတ်မယ်ထင်လို့ ဝင်တိုက်လိုက်မိတာ ”

ရိပ် အနောက်ဘက်က နီးကပ်စွာ ကြားလိုက်ရသောအသံကြောင့် ချာခနဲလှည့်ကြည့်မိသည် ။

သေသေသပ်သပ်လှန် ဖြီးသင်းထားသော ဆံပင်တိုတို ပြေပြစ်သော နံဖူးအောက်မှာ မျက်ခုံးထူထူတွေက ညီညာသွယ်တန်းလျက် မျက်မှန်နက်တပ်ထားသောကြောင့် မျက်ဝန်းအစုံထဲက အရိပ်တွေကို ရိပ်မတွေ့ရပါ ။

လေးထောင့်မကျတကျမျက်နှာက ဝင်းမွတ်သန့်စင်လျက် တမင်မရှိတိသင်ဘဲ ထားဟန်တူသော နှုတ်ခမ်းမွေးစစ၊ ပါးမြိုင်းမုတ်ဆိတ်တိုနဲ့နဲ့တွေက စိုလဲ့နီရဲသော နှုတ်ခမ်းပြည့်ပြည့်ဝန်းကျင်မှာ အကြည့်ရဆိုးသည် ဟု ရိပ် စိတ်က ထင်မိသေးရဲ့ ။

လတ်တလောမှာ တော့ ရိပ် စိတ်တွေညစ်ညူးနေတာမို့ ရိပ် မျက်နှာကလည်း လိုတာထက်တောင် တင်းမာနေမှာ သေချာ၏ ။

“ရှင်တောင်းပန်နေလို့ ကျွန်မကား ပြန်ကောင်းလာမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ အရေးကြီးတာ ကျွန်မကား ချက်ချင်းပြန်ကောင်းသွားဖို့ လိုတယ် ”

“ရပါတယ်၊ ဒါပြဿနာမဟုတ်ပါဘူး၊ ပျက်စီးသွားတဲ့ ကားမီးလုံးတွေအတွက် မင်းစိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်ရစေမယ် ”

“ကျွန်မ ညနေအမီ ကားပြန်ကောင်းသွားမှ ဖြစ်မယ် ”

ရိပ် စကားကြောင့် သူ့မျက်ခုံးထူထူတွေ တွန့်ကွေးသွားတာ မြင်ရသည် ။ ရိပ်ကတော့ တီလေးဆူပူတာကို မခံနိုင်တာမို့ ကိုယ့်သောကနှင့်ကိုယ် ဖြစ်ချင်တာကိုပဲ ထပ်ပြောမိသည် ။

“ညနေငါးနာရီလောက် အပြီးအစီး နဂိုအတိုင်း ဖြစ်သွားဖို့ လိုတယ်၊ ဒါမှ ဖြစ်မှာ ၊ နို့မို့ဆိုရင် ကျွန်မအတွက် ”

ရိပ်စကားအဆုံးမသတ်ခင် သူ လက်ကာထားသည် ။ တပ်ထားသော မျက်မှန်ကို ကျန်လက်တစ်ဖက်နှင့် ချွတ်လိုက်တော့မှ ပဲ သူ့မျက်ဝန်းအစုံကို ရိပ် မြင်တွေ့ရတော့သည် ။

“မင်း ဘာမှ ထပ်မပြောနဲ့ တော့ မင်းဖြစ်ချင်တာအားလုံး ကိုယ်တာဝန်ယူတယ်၊ ဒါကို မင်းကျေနပ်တယ်မို့လား။”

လေသံက ရင့်သီးလွန်းသည် ဟု ရိပ် ထင်မိသည် ။ အကာအကွယ်ကင်းမဲ့သွားသော မျက်ဝန်းတွေထဲမှ ရိပ်ကို ကြည့်နေပုံက ခယတောင်းပန်မှု တစ်ခွန်းတစ်စမှ မပါ ။ ရိပ်ဆီကို သူ့မျက်ဝန်းအရိပ်တွေ ကူးစက်သွားခဲ့ပြီထင်ရဲ့ ။

“အမှန်ပြောရရင် ရိပ် လုံးဝမကျေနပ်ဘူး၊ ဘယ်သူမှားသလဲဆိုတာ အသိသာကြီးပဲ၊ ရိပ်ကားကနေရာမှန်ရပ်ထားတာ၊ မဆင်မခြင်ဝင်တိုက်တာ ရှင့်ရဲ့ ကားပဲ”

“အဲဒီအတွက် မင်းကားကို အကောင်းပကတိ ဖြစ်သွားစေဖို့ ကိုယ့်ဘက်က တာဝန်ယူမယ်လို့ ပြောပြီးပြီပဲ၊ ဒါကို မင်းက အပိုစကားတွေနဲ့ မကျေမနပ် စကားရှည်နေတာပဲ ”

“အမှားတစ်ခုအတွက် အလျော်အစားနဲ့ တင် ပြီးသွားရအောင် ရှင်က ဘယ်လောက်ချမ်းသာနေလို့ လဲ၊ ရိပ်ကားကို ရှင်နဂိုအတိုင်း ပြန်ပြုပြင်ပေးတယ်ပဲထားဦး အခု ဒီနေ့ကျွန်မသွားမယ့် အစီအစဉ်တွေ အကုန်ပျက်စီးကုန်ပြီ၊ ကားပြင်ဆင်ပြီးတဲ့ ညနေအထိ ကျွန်မစောင့်ရတော့မယ်၊ အဲဒါတွေအတွက် ရှင် ဘယ်လိုလျော်ပေးမလဲပြော ”

“မင်း တော်တော်ရစ်တာပဲ ၊ ငါကဘာကြောင့် မင်းကားကို တမင်တိုက်မှာ လဲ။ မရည်ရွယ်ဘဲ မတော်တဆဖြစ်သွားတဲ့ ကိစ္စ ”

“မပြောနိုင်ဘူးလေ၊ ခပ်ကြောင်ကြောင် ဇာတ်လမ်းထွင်တတ်တဲ့ ယောက်ျားတွေ ပေါမှ ပေါပဲဥစ္စာ ၊ ရှင်လည်း ”

“ ဟေ့ ဟေ့ မစော်ကားနဲ့ ”

နုဖပ်ဖြူဝင်းသော သူ့မျက်နှာရဲကြီး ရဲရဲနီလျက် ဒေါသထွက်နေပုံကိုကြည့်ကာ ရိပ် မထိတရီလေးပြီးလိုက်မိသည် ။ ဒါကျတော့ နာတတ်လိုက်တာ သူ့အမှားအတွက် တင်တင်စီးစီး မျက်နှာထားနှင့် လေသံမာမာ သုံးနှုန်းနေတုန်းကတော့ တစ်လောကလုံး သူ့လုပ်စာထိုင်စားနေသည့်အတိုင်း။

“ဒီမှာ မိန်းကလေး မင်း ငါ့သိက္ခာကို မစော်ကားနဲ့ ၊ ငါ့အမှားအတွက် ငါတုံ့ပြန်လျော်ပေးတာကိုမှ မင်းလက်မခံရင် ဘာဖြစ်ချင်သလဲပြော”

ကြည့်စမ်းပါဦး ဒေါသစိတ်နဲ့ မျက်ဝန်းအစုံပြူးကျယ်လို့ ရွံရှာစရာ အမွှေးအမှင်တွေ ထောင်လာပုံက အကျည်းတန်စရာ ကောင်းလိုက်တာ။

“ ရိပ် လုံးဝမကျေနပ်ဘူး ၊ သက်ဆိုင်ရာ ယာဉ်ထိန်းရဲကို အကြောင်းကြားရမှာ ပဲဆိုရင်ကော ”

“ နေ နေကြပါဦး ၊ ဒေါသတွေ ရှေ့မထားကြပါနဲ့ ဗျာ ”

ကြားထဲက ဝင်ရောက်ဖျန်ဖြေလာသူက ပလာဇာက လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းလူကြီးဖြစ်သည် ။ ရိပ် ကို ခွန့်တုံ့ပြန်ဖို့ ကြိုးစားသည့် သူ့နှုတ်ခမ်းက တိတ်ဆိတ်သွားသလို ရိပ်ကလည်း မိုင်အရှိန်မလျှော့သော ဘုကြည့်လေးနှင့် သူ့ကို စူးစူးရဲရဲပြန်ကြည့်နေလိုက်သည် ။

“ဒီမှာ ကျွန်တော်ကြားထဲက တောင်းပန်ပါတယ်၊ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ပြေ

လည်အောင် ညှိနှိုင်းကြပါလားဗျာ ၊ ကားကလည်း ကြီးကြီးမားမား ပျက်စီးသွားတာ မဟုတ်ဘူး ”

“အေးလေ ဒါကြောင့် ကျုပ်ဘက်က သူတောင်းဆိုတဲ့ အတိုင်း ညနေ အမီ ပြုပြင်ပေးမယ်၊ ကွဲသွားတဲ့ မီးလုံးတွေ နဂိုအတိုင်းဖြစ်စေရမယ်လို့ ကတိပေးပြီးပြီပဲ၊ ဒါကိုစကားကြောလာရှည်နေတာ ”

“ အဲဒီ စကားနဲ့ လေသံကိုပဲ ရိပ်မကြိုက်တာ ”

“ မင်း ကြိုက်အောင် ငါမပြောတတ်ဘူး မိန်းကလေး ၊ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဘယ်မိန်းမနဲ့ မှ ငါပတ်သက်ချင်တာ မဟုတ်ဘူး ”

“ရှင့်စကားက ရင့်လှချည်လား”

“ကဲ ကဲ ဒေါသစိတ်တွေ လျှော့ကြပါဦး၊ အခုကိစ္စမှာ ညီလေးကလည်း စိတ်လျှော့ပါ ၊ အခုကိစ္စမှာ ညီလေးဘက်ကမှားတာဆိုတော့ ဟောဒီ ညီမလေး ကျေနပ်အောင် လိုက်လျောခွင့်ပြုလိုက်ပါကွာ ”

“ကျွန်တော့်ဘက်က မှားတာဝန်ခံတယ်၊ အဲဒီအမှားအတွက်လည်း အားလုံးတာဝန်ယူမယ် ပြောပြီးပြီ ၊ ဒီထက်ပိုပြီး ဘာထပ်ပြောရဦးမှာလဲဗျာ ”

“ဟုတ်ပြီ ရိပ်ကားကို ညနေငါးနာရီအမီ ရှင့်ဘက်ကပြင်ပေးရမယ်၊ ရိပ်ကိုယ်တိုင် ရှင်နဲ့ အတူ စောင့်ပြီးလိုက်ယူမယ် ”

“အဲဒီလောက်ထိမလိုအပ်ဘူး၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် မင်းကားကို ဝပ်ရှော့ခ် ပို့ပြီး အပ်ပေးမယ်၊ ကုန်ကျသမျှရှင်းပေးမယ်၊ မင်းစိတ်တိုင်းကျ အချိန်မီပြီးစေရမယ်၊ တစ်ခါတည်း စောင့်ယူချင်ယူသွား၊ ဒါမှ မဟုတ် မင်းအိမ်အထိအရောက် ပို့ပေးရမယ်ဆိုရင်လည်း ဝပ်ရှော့ခ်တစ်ယောက်ကို ကျုပ်တာဝန်ပေးလိုက်မယ် ”

“မရဘူး ရိပ် ကိုယ်တိုင် ဝပ်ရှောခံမှာ စောင့်ယူမယ်၊ ရှင်လည်း ဝပ်ရှောခံမှာ ကားပြင်ဆင်ပြီးတဲ့ အထိ စောင့်ရမယ်၊ ဒီနေ့ ရိပ်အတွက် အဖိုးတန်တဲ့ အချိန်တွေ အကျိုးမဲ့ကုန်ဆုံးသလို ရှင်လည်း တူညီစွာပြန်ပေးဆပ်ရမယ် ”

“ ဒါတော့ မင်း တမင် ဒုက္ခပေးတာသက်သက်ပဲ ”

“ ဟုတ်တယ် တမင်ကို တောင်းဆိုလိုက်တာ၊ လက်မခံနိုင်ရင် ရှင့်သဘောပဲ ”

ရိပ်စကားအဆုံးမှာ သူ့မေးကြောတွေ တင်းခနဲ ဖြစ်သွားတာကို အထင်အရှား မြင်လိုက်ရသည် ။ လရိပ်ဖြူ ဆိုတာ ဘယ်လိုယောက်ျားလေးကိုမှ အလျှော့ပေးတတ်တဲ့ သူ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ရှင်သိစေရမယ်။

“မင်းစိတ်ကြိုက် ဝပ်လျှော့ကိုမောင်း၊ မင်းအနောက်က ငါလိုက်ခဲ့မယ် ”

ရိပ် ကျေနပ်စွာပဲ နွေးနွေးကလေးပြီးလိုက်မိသည် ။ ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားသော သူ့စတိုင်ကတော့ ငေးကြည့်ရလောက်အောင် မိသည် ။

အဖြူရောင် စပို့ရှပ်လက်တိုနှင့် ဂျင်းပင်ပြာက မြင့်မားလှသော အရပ်အမောင်းနှင့် လိုက်ဖက်လွန်း၏။

ကားတံခါးဖွင့်တက်လိုက်သော သူ့မျက်နှာက အလိုမကျမှုနဲ့ မှန်တေနေတာကတော့ ရယ်ချင်စရာကောင်းသည် ။

ရှင် ဘယ်လိုလူစားလဲ ။

မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဘယ်တော့မှ ဦးမညွတ်ဘူးလို့ သစ္စာထားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်လား။

လရိပ်ဖြူဆိုတာလည်း ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ အထင်မကြီး ဦးမညွတ်
တတ်တဲ့ မိန်းမပဲလေ။

ဒီပွဲမှာ ရှင်ရှုံးခဲ့ပြီဆိုတာ လက်ခံလိုက်စမ်းပါ ။

★

အခန်း(၃)

“နင်ကတော့ ဖြစ်လိုက်ရင် အဆန်းချည်းပဲ၊ အဲဒီနေ့က ငါနဲ့ ကေသီ နင့်ကိုစောင့်ကြတာ တစ်နာရီမကဘူး၊ အိမ်ကို ဖုန်းလှမ်းဆက်တော့လည်း အပြင်ထွက်သွားတယ်တဲ့ ၊ အကျိုးအကြောင်း ဖုန်းလေးဆက်လိုက်ရင် ဘာဖြစ်မှာ မို့လဲ ”

“ဆက်မလို့ ဘဲ ဖုန်းကကျန်ရစ်ခဲ့လို့ ဟ၊ တီလေးဆီ ဖုန်းဆက်ချင်တာတောင် အပြင်ထွက်မဆက်ဘဲ သုံးနာရီလောက် ဝပ်ရှော့ခ်မှာ ထိုင်နေပစ်လိုက်တာ၊ ဟိုပုဂ္ဂိုလ်မျက်နှာကြီး စူပုပ်ပြီး ထိုင်နေရတာကို တမင်ထိုင်ကြည့်ချင်လို့ လေ ”

“ နင်တမင်ညစ်တာသိနေတော့ ဒေါကန်နေမှာ ပဲ”

“ အမှ ည့်လွန်နေတဲ့ ခရမ်းသီးပုပ်ကြီးအတိုင်းပေါ့ဟာ၊ ဟား ဟား ”

မနေ့ကအဖြစ်ကို သူငယ်ချင်းတွေကို ပြန်ပြောရင်း ရိပ် အားပါးတရ ရယ်ပစ်လိုက်မိသည် ။ နေရီက

“နင် ဇာတ်လမ်းမဆက်ခဲ့ဘူးလား။ သူ့နာမည်က ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကလဲ ”

“ကိစ္စပြီးတဲ့ အထိ ဒုက္ခပေးလိုက်လို့ တင်းနေတယ်ဟ၊ ကားပြင်ပြီး တာနဲ့ ကျသင့်ငွေထုတ်ရှင်းပြီး ထွက်သွားတာ၊ တစ်ချက်တောင်လှည့်မကြည့်ဘူး ”

“ဟာ နင့်ဇာတ်လမ်းကြီးကလည်း ရင်ခုန်စရာမကောင်းလိုက်တာ ”

“အေးလေ ... ကောင်းခန်းရောက်မှ မီးပျက်သွားတာမျိုးကြီး ”

“မီးပျက်ရင် မီးစက်ဖွင့်ကြည့်လို့ ရသေးတယ်၊ ခုဟာ တစ်ခန်းရပ် ဇာတ်လမ်းသွားတာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါနိုင်တယ်လေ၊ မှတ်လောက်အောင် ပညာပေးလိုက်တာ”

“နင်ပြောတဲ့ ပုံစံကို ငါခံစားကြည့်တာ ဟောလိဝုဒ်မင်းသား ဘရက်ပစ်အတိုင်းပဲ၊ နှုတ်ခမ်းမွေး ၊ မှတ်ဆိတ်ပါးမြိုင်းတွေနဲ့ ဆိုတော့လေ”

ကေသီစကားကြောင့် ရိပ် နှာခေါင်းလေးရှုံ့ကာ သူ့အသွင်ကို အာရုံထဲမှာ ပြန်မြင်ယောင်ကြည့်မိ၏။

မျက်နှာပေါ်က အမွေးအမှင်တွေကို ဖယ်ကြည့်လိုက်လျှင်တော့ အတော့်ကို နုဖပ်ချောမွေ့သော ရုပ်ရည်ဆိုတာ မငြင်းနိုင်ပါ။ ရှုသိုးသိုးနှင့် ဒေါကန်နေသော မျက်နှာထားကြီးကိုပါ ပြင်ဆင်လိုက်လျှင် ကေသီပြောသော ဘရက်ပစ်ထက်တောင် သာလွန်နိုင်သေးသည့် ထင်မိသည် ။

“ကျေးဇူးတင်စကားတော့ ပြော၊ နာမည်လေးမေးပြီးတော့ နင်ဇာတ်လမ်းလေးတော့ ဆင်ခဲ့သင့်တယ်ဟာ”

နေရီက တမ်းတစွာပြောနေပြန်သေးသည် ။ ကားဝပ်ရှော့ခ်ရုံထဲမှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်ရင်း ရိပ်ကိုတစ်ချက်ကလေးတောင် လှည့်မကြည့်ခဲ့သော သူ့အသွင်ကို ပြန်တွေးမြင်ယောင်လာရပြန်သည် ။

ရိပ်ရဲ့ ကားလေးနောက်မီးသီးတွေကို ဝပ်ရှော့ခ်က အလုပ်သမားလေးတွေ တပ်ဆင်ပြီး ရိပ် ဆီကို ရောက်လာသူကလည်း ဝပ်ရှော့ခ်က အလုပ်သမားလေးပဲ ဖြစ်၏ ။

“အစ်မလေး အားလုံးပြီးပါပြီ၊ စိတ်တိုင်းကျမကျ လာကြည့်ပါဦး၊

အော်ရီဂျင်နယ် မီးသီးအသစ်တွေ လဲထားပေးပါတယ် ”

နဂိုကထက်တောင် သစ်လွင်တောက်ပသွားသော မီးလုံးလေးတွေကို ကြည့်ကာ ကျေနပ်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တော့ သူ ကျသင့်ငွေကို ထုတ်ရှင်းသည် ။ ပြီးတော့ ရိပ်ကို တစ်ချက်လေးတောင် ငဲ့မကြည့်ဘဲ ကားပေါ်တက် မောင်းထွက်သွားခဲ့တာဖြစ်သည် ။

တစ်မုံစိမ့်ပြန်တွေးကြည့်မှ ရိပ် စိတ်ထဲက အလိုမကျချင်သလို ဖြစ်ရ ၏ ။

ဆေး (၁)မှာ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း အလှဘုရင်မဘွဲ့ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသော ရိပ်ကို ဘယ်ယောက်ျားလေးမှ လာပြန်ငေးမကြည့်ဘဲ မနေနိုင်ပါ။ သူနဲ့ ကျမှ မတူမတန် ဆက်ဆံသွားခဲ့တာတော့ ခံရခက်လှသည် ။

ရိပ် သူ့ကိုနိုင်ခဲ့တာ ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့ လားဟု တောင် သံသယဖြစ်ချင် လာသည် ။

“ ရိပ် အချိန်မှန်ရထားတစ်စီးတော့ ဆိုက်ကပ် လာပြီဟေ့ ”

ကေသီ စကားကိုကြားမှ ရိပ် ဆိုင်အပြင်ဘက်ကို လှမ်းကြည့်မိသည် ။ ရိပ်တို့ စားပွဲဝိုင်းဆီသို့ ဦးတည်လာနေသော ဗညားလှိုင်ကိုလှမ်းမြင် တွေ့ရသည် ။

ဗညားလှိုင်က ရိပ် ပထမနှစ်ကတည်းက ဇွဲကောင်းကောင်း နှင့် ကြိုး စားနေသောသူ ဖြစ်သည် ။ ရိပ်တို့လိုပဲ ဆေးကျောင်းသားတစ်ယောက် ဖြစ်၏။

“ ရိပ်တို့ ကင်တင်းနံဘက်သွားတယ်လို့ ဧကရီပြောလိုက်လို့ ”

“ ဟုတ်တယ်၊ ဗိုက်ဆာတာနဲ့ ဆီချက်ထွက်စားကြတာလေ ”

“ ကျွန်တော်လည်း တစ်ခုခုစားမလားလို့ ”

“ ကေသီတို့ က စားပြီးပြီ ကိုဗညားရဲ့ ၊ အတော်ပဲ ရိပ်နဲ့ အတူထိုင် ပေးလိုက်ပေါ့၊ ကျွန်မတို့ သွားစရာလေးရှိလို့ ”

ကေသီနှင့် နေရီ အလိုက်တသိ ရှောင်ထွက်ပေးသွားတာဟု ရိပ်ကော ဗညားလှိုင်ပါ နားလည်ပြီးသားဖြစ်သည် ။

ကေသီတို့ ထွက်သွားကြတော့ ဗညားလှိုင် ရိပ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်ရင်း

“ လရိပ် အချိန်ရရင် အင်လျားဘက် လမ်းလျှောက်ကြမလားဟင် ”

“ မလျှောက်တော့ဘူး ဗညားရဲ့ ၊ နောက်မိနစ်နှစ်ဆယ်ဆိုရင် အတန်းဝင်ရဦးမယ် ”

ရိပ် ငြင်းပယ်တော့လည်း ဗညားခေါင်းကလေးညိတ်ကာ လက်ခံသ ည် ။ အမြဲတမ်း ရိပ်အလိုကျ အရိပ်လိုကြည့်နေတတ်သူ ဗညားလှိုင်ကို ကေသီနှင့် နေရီကတော့ ရိပ်နှင့်သဘောတူသည် ။

ရိပ် အချစ်ကိုရဖို့ ကြိုးစားသူတွေထဲမှာ ဗညားလှိုင်က ဇွဲအကောင်း ဆုံးဖြစ်သလို ရိပ်အနွံတာကိုလည်း ခံနိုင်လွန်းသူ ဖြစ်၏။

“ ရိပ် ဘာလိုလိုနဲ့ နွေကျောင်းပိတ်ရက်တောင် ရောက်တော့မယ် နော် ”

“ အင်း စာမေးပွဲအတွက် ဗညား အသင့်ဖြစ်နေပြီလား ”

“ညတိုင်းတော့ စာကြည့်စားပွဲ ထိုင်ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ စာကျက်ဖို့ စာအုပ်ဖွင့်လိုက်တိုင်း လရိပ်မျက်နှာလေးကိုပဲ မြင်မြင်နေတယ် ”

“ ဒါဆိုလည်း ပြတင်းတံခါးတွေပိတ်၊ လိုင်ကာထူထူတွေချပြီးကျက်

ပေါ့ ဗညားရဲ့ ၊ အဟင်း ဟင်း”

“မနောက်ပါနဲ့ လရိပ်ရယ်၊ မရေမရာ မတင်မကျ အခြေအနေကြီးနဲ့ ရိပ်ကို စောင့်နေရတာ ကိုယ်ရင်မောခံစားရတယ်ကွာ၊ ဘာလိုလိုနဲ့ လေး နှစ်တောင် ပြည့်တော့မယ်၊ ကိုယ့်အတွက် အဖြေတစ်ခု ရိပ် ရင်ထဲမှာ မ ရှိသေးဘူးလားဟင်”

“ခုချိန်မှာ ရိပ် နှလုံးသားထဲက အချစ်ဆိုတာကို ခံစားလို့ မရသေး တာ အမှန်ပဲ ဗညား၊ ဗညားကို ရိပ် ခင်မင်ပါတယ်၊ မျှော်လင့်ချက်တစ်ခု နဲ့ နှစ်သိမ့်နေတာ မဟုတ်ဘူး နော်၊ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လို ခင်မင် တာ၊ ဒီထက်ပိုလို့ မရသေးဘူး၊ ဗညားမှ မဟုတ်ဘူး ဘယ်ယောက်ျား လေးကိုမှ ရိပ် ချစ်လို့ မရနိုင်သေးတာ”

လေးပင်သော ပင့်သက်ကြီးတစ်ခု ဗညားဆီက လွင့်ထွက်လာသည် ။ ရိပ်ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေသော မျက်ဝန်းအစုံမှာ တောင်းပန်ခယခြင်း အရိပ်တို့ ပြည့်လျှံနေခဲ့သည် ။

မိန်းမတစ်ယောက်အချစ်ကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရဖို့ အတွက် သည် လို မျက် ဝန်းအကြည့်တွေနှင့် ကြိုးစားတတ်သည့် ယောက်ျားများ စွာကို ရိပ် အများကြီး ကြုံဖူးခဲ့ပြီ။

အမှန်ဝန်ခံရလျှင် သည် လို မာနတရား ကင်းမဲ့သော ယောက်ျားတစ် ယောက်ကိုလည်း ရိပ် အထင်ကြီးလို့ မရ။ ရိပ် နှလုံးသားက ပျော်ဝင်ခံ စားလို့ မရနိုင်တာ သေချာသည် ။

“ရိပ်ရယ် ဒီလောက် ပိုင်းပိုင်းလည်နေတဲ့ သူတွေကြားထဲက ဘယ်တစ်ယောက်ကိုမှ နင့်နှလုံးသားက မရွေးချယ်နိုင်တာ အံ့ဩစရာပဲ”

“ရွေးစရာများ လို့ ရွေးချယ်ရခက်နေတာလား ရိပ်ရယ်”

“ရွေးရခက်လောက်အောင်လည်း ငါ့နှလုံးသားကို ရင်ခုန်စေတဲ့ သူ တစ်ယောက်မှ မရှိတာဟ”

“အချစ်ကို မခံစားတတ်တဲ့ နှလုံးသား ဆိုရင်တော့ ကျိန်းသေတယ်၊ နင့်တီလေးလိုပဲ နင် အပျိုကြီးဖြစ်တော့မယ်ထင်ရဲ့ ”

သူငယ်ချင်းတွေကတော့ ရိပ်နှလုံးသားက လက်ခံမည့်ချစ်သူကို စိတ် ဝင်တစား စောင့်ကြည့်ခဲ့ကြသည်။ ဒါပေမဲ့ ရိပ်ဘက်က မပြောင်းလဲလာ တော့လည်း မရေရာသော ရိပ် အနာဂတ် မနက်ဖြန်တွေကို သူမတို့ လ က်လျှော့သွားခဲ့ကြ၏။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ကတော့ ရိပ်ကို ချစ်တယ်၊ ရိပ်ဆီက အဖြေတစ် ခုကို ကိုယ် မျှော်လင့်နေဦးမှာ ယုံပါ ရိပ်ရယ်”

အပ်ကြောင်းထပ်နေသော ဓာတ်ပြားဟောင်းကြီးတစ်ချပ်လို ဗညား ညည်းညည်း ညူညူလေး ဆိုနေပြန်သည်။ ။ ရယ်တော့ ရယ်စရာအ ကောင်းသား။ အချစ်ဆိုတာကို ခိုတစ်ကောင်လို ညည်းညူတောင်းခံကြ တိုင်း ပေးလိုက်ရမည်တဲ့ လား။

ရိပ် နှလုံးသားကို သနားခြင်းဆိုတဲ့ ရေစီးကြောင်းထဲမှာ မျောပါမသွားစေနိုင်တာ အသေအချာ။